

PRZYWYKŁY (6) *part praet act*

sg m N przywykły (3). ◇ I przywykłym (1). ◇ f N (*praed*) przywykłą (1), (*attrib*) przywykła (1). ◇ [D przywykł(e)j. ◇ A przywykłą. ◇ pl A subst przywykł(e). ◇ G przywykłych. ◇ L przywykłych.]

Sł stp, Cn notuje, Linde bez cytatu s.v. przywyknać.

1. Przyzwyczajony, nawykły do czegoś; *assuetus PolAnt, Cn; suetus Cn [czemu]* (5) : [Mahomet o chrześcijanach:] wżak wiećie obyczay thego ludu/ iż ieft [...] roskořzom wcześności przywykły/ bez poduřzek nieumieią řpąć *BielKron* 255, 387; iż młodź tá ktora fie ná wři rodźi/ [...] bywa przywykłą/ Słońcu/ wiátru/ źimnu/ nędzy *BielSpr* 2; (Iáko) łořicá przywykłą puřczy/ wedle chęći duřze řwey/ oddycha biegaiać *BudBib Ier* 2/24; *MycPrz* II D.

2. [Zwyczajowy, praktykowany, stosowany: gdyż wiele między ludźmi [chrześcijańskimi] nalezieni być mogą [!]/ ktorzy nie rozumieią [...]/ żeby Pan Kryřtus im należał/ álbo náuká o nim żeby iey powinni byli řłucháć/ iuř ich wiele ná przywykłych podánych po ręku nabożeńřtwach [...] trwáć wolą *GilPos* 81.

Wyrażenie: »prawa przywykłe [= *zwyczajowe, niepisane*]«: iże do żadnego w Rzeczypospolitej postanowienia przyřć drzewij nie mogło, ažby J.K.M. [...] prawa przywykłe Koronie w řłuszną i powinná egzekucyją przywiódl *Diar* 1566 54.]

3. [Do którego ktoś przywykł, właściwy komuś: Tedi iuř latwie moy miři Chrzeřcianinie/ řprořnoć prziiwykłą opuřciwři/ vrořćiemy męźami dořkonálymi *ErazmNow* 74; Także gdi cię nierządnoćiá cieleřną czart nachodzi [...] rozmyřlaź iako wielka praca odiać řię řwei prziiwyklei zlei woley *ErazmNow* 119v, 36.]

4. Stały, niezmienny (1) : A iák CLITIA [*Klytia, nimfa morska zmieniona w słońceznik*], iż Słońce miłuie/ [...] Kołem przywykłym pochodzi z dáleká: Ták ia/ źrzenicą oczu mych řerdecźnych/ Ku tobie obroconych/ [...] Duřę bym ćieřzył *GrabowSet* Q.

Cf **NIEPRZYWYKŁY, PRZYWYKNAĆ**